

Friluft
Scand
DK-24
Telefo
Telefa
E-mai

► Nyheder ► Politisk ► Regionalt ► Tips/Lotto ► Projekter ► Internationalt ► Om FR ► Kontakt ► Sitemap

SØG

Grønt Flag Byens grønne steder Blå Flag Debatforum Internt Send til en ven P

Forside ►

Politisk ►

Friluftspolitisk ►

Handlingsprogram ►

Nationale ►

handlingsprogram ▼

Natursyn

Kulturmiljø

Formidling

Kampagner og
samarbejde

Adgangs- og
færdselsforhold

Naturbeskyttelse og
naturforvaltning

Fysisk planlægning

Opkøb af nye arealer

Skovrejsning

Turisme

Forskning og udvikling

Adgangs- og færdselsforhold - fra Friluftsliv for alle (1997)

Indhold:

[Retten til færdsel i det åbne land](#)

[Retten til færdsel i skovene](#)

[Retten til færdsel på vandløb, søer og hav](#)

[Adgang til byen og det bynære land](#)

Adgangs- og færdselsforhold

Adgangs-, færdsels og opholdsmulighederne i naturen er af vital betydning for friluftslive centralt for et Friluftspolitisk Handlingsprogram.

Adgangs- og færdselsforholdene er i det følgende omtalt under fire afsnit:

- [retten til færdsel i det åbne land](#)
- [retten til færdsel i skovene](#)
- [retten til færdsel på vandløb, søer og hav](#)
- [byen og det bynære land](#)

[Til toppen](#)

Retten til færdsel i det åbne land

Ifølge Lov om naturbeskyttelse har offentligheden adgang til strande, skove, udyrkede arealer samt stier i det åbne land.

Friluftsrådet accepterer, at en vis regulering af færdslen må finde sted, og går således ikke ind for "allemandsret" i Danmark, sådan som den kendes fra de øvrige nordiske lande. Retten til færdsel i land forpligter både ejer og gæst til en gensidig hensyntagen og forståelse, så offentlighedens færre ansøger ejerne til opsætning af hegn og skilte.

Færdsel og ophold i naturen og produktionslandskabet giver naturoplevelser, der er med til at fremme naturforståelsen hos brugerne.

Historisk

Set i et historisk perspektiv er almenhedens ret til færdsel i landskabet indskrænket voldsomt. Mar skolestier, poststier, kirkestier samt markveje er blevet nedlagt. En stor del er fjernet som led i lar strukturændringer, og offentligheden har dermed mistet nogle færdselsveje. Tidligere kunne folk færre friere på anden mands ejendom. En række love, eksempelvis mark- og vejfredsloven, har imidlertid indskrænket færdselsretten generelt. I 1953 forbydes således adgangen til skov, hede, mose og eng.

Forbedringer

Retfærdigvis skal det dog siges, at en del af den tabte færdselsret er genvundet. Naturbeskyttelse: indførte således i 1992 ret til at cykle i de private skove samt færdsel på befæstede stier og veje.

Arbejdet med at forbedre færdselsmulighederne i landskabet er ikke udelukkende sket gennem en lovgivning, men også gennem en offentlig indsats for at sikre adgangen til det åbne land gennem : Amterne har etableret et landsdækkende cykelrutenet, og mange kommuner har anlagt og afmærket og fra boligområder, fællesarealer m.v.

Forbedret adgang

Friluftsrådet mener, at der uden skade for naturen, miljøet og produktionen kan åbnes for yderligere det åbne land, f.eks. langs visse hegn og markskel, i randen af de dyrkede jorde og på de dyrkede bræmmer.

Etablering af trampestier og udbygning af de egentlige stier i de områder, hvor behovet for færdsel bør fremmes. Herved vil adgangsforholdene til større sammenhængende naturområder - skove, er m.v. - kunne forbedres.

Den udvidede færdsel skal dog ske på en måde, så naturen, miljøet og produktionsgrundlaget ikke overlast, og uden at privatlivets fred bliver krænket.

Trampestier

En trampesti er at forstå som en ikke-befæstet, smal sti, der tegner sig i landskabet ved det slid, s efterlader. Der eksisterer mange trampestier i det åbne land, f.eks. over marker og langs hegn.

Skadelig færdsel

Friluftsrådet respekterer, at der er mulighed for undtagelsesvis helt eller delvist at lukke arealer for offentlighedens adgang, hvis særlige forhold taler herfor, eksempelvis beskyttelse af dyr i deres yr Færdsel i naturen kan være skadelig. I sin yderste konsekvens kan ethvert fodspor jo have katastrofe mark, vandløb og søer må forenkles og der må i det hele taget ses med friske øjne på det rettigheds centrale betydning. De administrative muligheder for lukning bør administreres meget r For at imødegå et slid kan der arbejdes med en styrket plejeindsats eller en kanalisering af færdsle den fastlagte politik i dag, eksempelvis ved bestemmelser omkring aktiviteter, ofte tager udgangsp man *ikke* må, bør reglerne fremover forenkles og formuleres omvendt, så udgangspunktet bliver n

Fauna- og menneskepassager

Paradoksalt nok er de moderne trafiksystemer en stor barriere for befolkningens adgang til det åbn er derfor behov for etablering af fauna- og menneskepassager. Trafikforhold, parkeringspladser og trafik skal planlægges, så der etableres yderligere transport- og stisystemer. Jernbanestrækninger nedlægges, bør benyttes til rekreative stier.

Regelforenkling

Det kan være svært for den almindelige borger at holde styr på de forskellige regler, der gælder, a der er tale om private eller offentlige arealer. De forskellige regelsæt for adgang, ophold og færdsel mark, strand, vandløb og søer må forenkles og der må i det hele taget ses med friske øjne på det regelsæt. Det er Friluftsrådets overbevisning, at folk grundlæggende ikke har noget ønske om at g andre.

Veje og stier

Anlagte veje og befæstede stier i det åbne land er åbne for færdsel til fods og på cykel. Og Vejbesi det vil sige Vejdirektoratet, amtsrådet eller kommunalbestyrelsen - har pligt til at føre en vej- og s både for offentlige veje og stier samt for private fællesveje og -stier. Det er dog ikke alle vejbestyr fører en sådan fortegnelse.

Stinet

Den enkle færdsel til fods bør have bedst mulige vilkår.

Cyklister bør som hovedregel kun køre på mark- og skovveje samt egentlige befæstede stier og ikl eksempelvis trampestier. De samme muligheder bør gælde ryttere.

Amter og kommuner bør fortsat forbedre planlægningen og udformningen af det offentlige stinet. I planlægningen og administrationen bør der tages hensyn til en differentieret brug af stierne, og de mulighed for mange forskellige stityper som trampestier, befæstede stier, handicapvenlige stier, ri Friluftsrådet mener ikke, at alle stier skal være anlagt og udstyret ens og ser også gerne, at der se flersidigt brug på sti-området.

Hunde og heste

Reglerne for adgang, ophold og færdsel på strande er ligeledes forvirrende og bør forenkles. Det g eksempel, hvor og hvornår man må ride eller lade hunde løbe løse.

Ifølge Naturbeskyttelsesloven er det ikke er tilladt at ride på stranden, medmindre ejeren tillader c det imidlertid indtil 1992, og Friluftsrådet mener, at det i forbindelse med en kommende ændring i Naturbeskyttelsesloven igen bør tillades at ride i havstokken.

Primitiv overnatning

Overnatningsmulighederne har også betydning for, i hvor høj grad, befolkningen dyrker friluftssakti åbne land.

I den seneste fortegnelse over teltpladser og naturlejrpladser har Friluftsrådets ERFA-gruppe for pi overnatningsmuligheder registreret over 700 pladser.

Friluftsrådet mener, at antallet af enkle overnatningsmuligheder kan øges i de områder af landet, I få muligheder for udendørs, primitiv overnatning.

Der skal fortsat være tale om primitive pladser, og Friluftsrådet støtter ikke en udvikling af pladser forbedrede faciliteter, idet det vil belaste naturen og svække grundlaget for campingpladserne.

Andre jordejere

Flere friluftorganisationer ejer arealer i det åbne land. Det er rimeligt, at organisationerne i udstrå åbner for offentlighedens adgang til disse arealer og bl.a. tillader etablering af primitive overnatningsmuligheder.

Et stigende antal fonde har til formål at eje og/eller drive natur- og friluftarealer.

Nogle fonde, som f.eks. Danmarks Naturfond, der ejer arealer på 550 hektarer landet over, har be give offentligheden samme adgangsmuligheder til sine arealer, som gælder i statsskovene. Friluftss repræsenteret i fondens bestyrelse. Også andre fonde samt pensionskasser ejer jord. Pensionskass købt skov for pensionsopparernes penge. En overvejende del af den voksne befolkning har pensionsordninger. Friluftsrådets holdning er, at det er et rimeligt krav, at der for arealer, ejet af pensionskasser, bør gælde samme regler for offentlighedens adgang som for statens skove og udy arealer.

Behov for orientering

Organisationerne og offentligheden i almindelighed har behov for en løbende orientering om divers og domme, der vedrører adgangs-, opholds- og færdselsbestemmelser i henhold til Naturbeskyttel Det kunne f.eks. ske i form af et nyhedsbrev, udgivet af Skov- og Naturstyrelsen, i lighed med de nyhedsbreve, der i dag udgives vedrørende afgørelser m.m. omkring Naturbeskyttelseslovens § 3

Forsvarets arealer

Store naturområder ejes i dag af Forsvarsministeriet, som hovedsageligt benytter arealerne som øvelsesterræn. Disse områder indeholder generelt store natur- og landskabsværdier, som en større befolkningen burde få mulighed for at opleve. Forsvaret giver da også efter ansøgning tilladelse til af visse friluftaktiviteter i det omfang, det er muligt.

Friluftsrådet mener, at der generelt på alle statens arealer bør gælde de samme regler for offentlig adgang til at færdes og opholde sig i naturen. Offentlighedens færdsel på øvelses- og skydeområder selvfølgelig ske under skyldig hensyntagen til områdernes primære funktion som uddannelsesareal forsvaret og til sikkerheden.

Der bør skabes ens regler for administrationen af den civile brug af de militære arealer, og arealer vederlagsfrit til rådighed af Forsvarsministeriet.

Konkret bør der i forbindelse med fastlæggelse af drifts- og plejeplaner for de militære arealer taget offentlighedens interesse i at færdes på arealerne.

Ansvar

De udvidede muligheder for at færdes i det åbne land stiller naturligvis krav til borgerne om at fær ansvarfuldt og hensigtsmæssigt.

For Friluftsrådet betyder det, at en forbedring af færdsels- og opholdsmulighederne i naturen må få et aktivt arbejde. Der må f.eks. gennemføres oplysningskampagner, der går ud på at minimere eventuelle efterladenskaber op, er desuden ejerens naturlige hensyn til sine omgivelser. Som en følge heraf må der ske justering af den gældende brand-, tyveri- og hærværksordning, så den tager højde for nye færdselsmuligheder.

Hunde

At lufte hund er for mange mennesker en direkte anledning til at komme ud i naturen og til at få et friluftsliv. Alligevel forbindes hunde med en række problemer: Hunde uden snor og hundeefterlade et irritationsmoment. Hundene bør være under kontrol og holdes i snor, hvor det kræves. At samle efterladenskaber op, er desuden ejerens naturlige hensyn til sine omgivelser.

Mange steder er der hundeskove, ligesom løse hunde er tilladt i nogle parker og grønne områder.

Friluftsrådet vil :

- arbejde for en forbedring og regelforenklning på opholds - og adgangsområdet, så reglerne for offentlighedens ophold og færdsel benyttes overalt jævnt før gældende regler for statsejede skove og arealer
- arbejde for at forbedre og udvide retten til uskadelig færdsel til fods i det åbne land langs vandløb m.m. og på udyrkede arealer og braklagte arealer
- opfordre offentlige myndigheder til at tillade færdsel til fods langs ledelinier i det åbne land, hvor der er offentligt ejede
- arbejde for en forbedret adgang for ridning i det åbne land og langs kysterne
- arbejde for, at der i takt med øgede adgangs- og færdselsmuligheder i det åbne land sker en tilsvarende justering af den gældende brand-, tyveri- og hærværksordning til evt. erstatninger
- arbejde for, at der på steder, hvor adgangs- og færdselsret må reguleres, anvendes indirekte såsom øget plejeindsats, kanalisering af færdslen og lign.
- opmuntre amterne og kommunerne til at fortsætte arbejdet med at etablere sammenhængende rutenet for vandrende, ridende og cyklende
- arbejde for, at der i forbindelse med overordnede trafik anlæg udarbejdes løsninger (fauna- og menneskepassager) for de barrierer, som trafik anlægget skaber for dyr og mennesker, og at der ved anlæg tages højde herfor allerede i projekteringen
- arbejde for, at der afsættes en statslig pulje til at fremme etablering af fauna- og menneskepassager eksisterende trafik anlæg
- arbejde for, at jernbanestrækninger, der nedlægges, benyttes til rekreative stier
- med henblik på en sikring af eksisterende stier fastholde vejbestyrelserne på deres forpligtelse til at udarbejde og offentliggøre en fortegnelse over offentlige stier
- arbejde for oprettelse af flere primitive teltpladser og naturlejrpladser i det fri
- opfordre Skov- og Naturstyrelsen til løbende at orientere friluftslivs- og miljøorganisationerne m.m. om ændringer og domme m.m. omkring adgangs-, opholds- og færdselsbestemmelser i henhold til Naturbeskyttelsesloven
- gennemføre en oplysningskampagne om færdsel med hunde i naturen

[Til Toppen](#)

Retten til færdsel i skovene

Det kan være svært for den almindelige borger at holde styr på de forskellige regler, der gælder, når der er tale om private eller offentlige skove.

Også for grupper - af vandrere, spejdere, skolebørn o.s.v. - er reglerne for færdsel i skove og på andre arealer svære at gennemskue. Samtidig er der forskel på regler for organiserede og uorganiserede. Det skal der ikke være.

Regler i statsskov

Miljø- og Energiministeriet udsendte i 1996 nye regler for organiseret brug af skove, der administreres af Skov- og Naturstyrelsen.

Styrelsen har besluttet, at organisationers og andre gruppers "bløde" brug af statsskovene ikke kræver tilladelse, uanset deltagerantal. "Bløde" aktiviteter er karakteriseret ved, at naturen lejlighedsvis bruges til almindelig, stilfærdig færdsel, og at aktiviteterne ikke indebærer afmærkninger eller brug af motor. Aktiviteterne må gerne annonceres offentligt. Friluftsrådet ser gerne, at det nye regelsæt for organiseret brug af statsskovene udbredes til også at omfatte skove, ejet af andre offentlige myndigheder. Der lægges til grund for benyttelsen af privatejede skove.

Der må skabes ens og gennemskuelige regler på området.

Klageadgang

Det er en forudsætning for adgang til en skov, at man kan komme frem på lovlig vis, enten ad offentlige stier, strande, udyrkede arealer m.m.

Af og til bliver privatejede skove lukket eller indhegnet uberettiget. Så kan man klage til enten amtsmyndigheden eller Miljø- og Energiministeriet alt efter, om det er en privat (amtet) eller offentlig skov (ministeriet). I sådanne sager, at der træffes en hurtig afgørelse af hensyn til borgernes retsbevidsthed. I forbindelse med ændringer af Naturbeskyttelsesloven bør der defineres en enkel klageadgang i forbindelse med ulovlige lukninger af veje, skove m.m., der har til hensigt at forhindre offentlighedens adgangs-, opholdsmuligheder.

Friluftsrådet vil :

- arbejde for at reglerne for organiserede aktiviteter i skove og på udyrkede arealer ændres, så der er fastlagt af Skov- og Naturstyrelsen for statsskovene, også benyttes for arealer ejet af andre myndigheder eller af private
- arbejde for, at skove og andre arealer ejet af pensionskasser, institutionelle investorer, organisationer, Folkekirken, offentlige stiftelser, amter og kommuner omfattes af samme adgangs-, færdsels- og opholdsregler som statsskov
- arbejde for, at der tilvejebringes de nødvendige offentlige bevillinger, samt offentlige støtteordninger til etablering og drift af natur-, skov- og andre områder, når der gives offentligheden færdsels- og opholdsmuligheder som i statsskove
- arbejde for, at der senest i forbindelse med kommende ændringer af Naturbeskyttelsesloven sikres hurtig afgørelse i forbindelse med klager over ulovlige hegninger af skove, lukninger af veje, skove

[Til toppen](#)

Retten til færdsel på vandløb, søer og hav

Friluftsrådet erkender, at der på en række vandløb er behov for regulering. Men det er ikke acceptabelt at tale om væsentlig forskellige vurderinger, afhængigt af hvilke myndigheder, der er tale om. Friluftsrådet foreslår derfor, at Miljø- og Energiministeriet i samarbejde med amtskommunerne og de berørte myndigheder udarbejder en generel vejledning vedrørende planlægning af færdsel på vore større vandløb og søer.

Vandløb og søer

Den generelle vejledning bør støttes af en national helhedsvurdering af sejlads på vandløb og søer, og den bør følges op af en mere detaljeret planlægning for de enkelte vandløb ude i de enkelte amter. I denne planlægning bør der tages højde for landgangs- og opholdsmulighederne langs vandløbene, og det er vigtigt at fastholde offentlighedens færdselsmuligheder på vandløb og søer.

Derfor mener Friluftsrådet, at Skov- og Naturstyrelsen generelt bør tillade sejlads på større søer, og Miljø- og Energiministeriet. Også her må det gælde, at offentligheden har ret til færdsel (uden motor) med mindre der er særlige hensyn, som berettiger til en indskrænkning i adgangsretten.

Vandløb:

Hvis ikke andet er fastlagt, kan man færdes frit på de danske vandløb. I de seneste år har myndighederne imidlertid i stigende grad benyttet sig af de muligheder for at regulere sejladsen, som Naturbeskyttelsesloven og Vandløbsloven giver hjemmel til.

Det betyder, at færdselsmulighederne i realiteten er reguleret på langt den største del af de ca. 14 sejlbare vandløb, vi har i Danmark i dag.

Havet

De danske have, farvande og kyster byder på storslåede friluftsoplevelser og danner baggrund for friluftsliv. Der må derfor sættes langt stærkere ind for at holde have og strande rene.

Det er tillige vigtigt at fastholde offentlighedens færdselsmuligheder på havet. I denne forbindelse bør myndighederne fortsat opretholde de nødvendige søafmærkninger. Søafmærkningerne er nødvendige hensyn til sikkerheden hos de mange fritidssejlere og er et uundværligt redskab for fritidssejlernes danske farvande.

Ny teknologi og konkurrencen på trafikområdet har imidlertid også skabt basis for udvikling af hurtigfærgesejlads og vandflyveruter. Det kan skabe problemer for en lang række friluftsskiveaktiviteter på havet, og derudover også for såvel flora som fauna.

Friluftsrådet vil :

- arbejde for at forbedre offentlighedens muligheder for sejlads på søer og vandløb, herunder også statsskovenes vandløb og søer, idet der bør være en generel åbenhed for uskadelig færdsel
- opfordre amterne til efter fælles retningslinier tilvejebragt af Miljø- og Energiministeriet at foret

nuanceret og detaljeret planlægning af sejladsmulighederne på større vandløb og søer og i denne i sikre samme vilkår for organiseredes og uorganiseredes muligheder for sejlads

- i samarbejde med medlemsorganisationer arbejde for at opretholde en offentlig finansieret søaf de indre farvande
- medvirke til, at der tilvejebringes en regulering af hurtigfærgesejlads, vandflyveruter m.v. for a problemer for mennesker, flora og fauna

[Til Toppen](#)

Adgang til byen og det bynære land

Friluftsliv dyrkes i stigende grad i nærheden af boligen. Derfor er byens friarealer og det bynære l interesse for Friluftsrådet - haverne, de velindrettede gårdanlæg, legepladserne, parkerne og kolo De er ofte få og små, men af stor betydning for dem, der bor i byerne. Derfor er det vigtigt, at der gode adgangsforhold til disse arealer.

Men også arealerne uden for byen - i det bynære land - skovene, markerne, ådalene, strandene o naturområderne iøvrigt - er af stor betydning for bybefolkningens friluftsliv.

Sikring af adgangen

Naturbeskyttelsesloven udstikker retningslinier for befolkningens færden og ophold i det åbne land medvirker ikke til tilsvarende sikring i byerne. Den øvrige lovgivning, som medvirker til at regulere fysiske indretning tager ikke specielt hensyn til grønne områder og friluftsliv.

Friluftsrådet ønsker en større koordinering imellem de offentlige myndigheder, så befolkningen ove sikres bedre adgang til friluftsliv i byerne og det bynære land.

Cyklen

Trafikken er som tidligere nævnt den væsentligste hindring for friluftsliv i byerne. Den er kilde til s luftforurening og er mange steder så intens, at det bliver stadig sværere at komme rundt til de gr områder, der er tilbage. Cyklen som bytransportmiddel må gives bedre vilkår.

Integreret planlægning

I det bynære land er trafik anlæg en stadig større hindring for adgangen til arealer af interesse for Når jernbaneovergange bliver nedlagt, betyder det f.eks., at borgerne må gå eller køre store omve komme til de grønne områder i nærheden.

Byernes fysiske struktur samt en integreret transport- og arealplanlægning er afgørende for, hvore på længere sigt vil udvikle sig i en mere bæredygtig retning og for, hvilke vilkår, der gives friluftsliv

Private anlæg

En væsentlig del af byens grønne områder (kolonihaver, fællesarealer for en grundejerforening og og haveanlæg ved etageboliger) er i privat eller halvprivat eje.

Friluftsrådet har med glæde konstateret, at mange grundejere i byen åbner disse private arealer fr offentligheden. Nogle steder gennemføres der med kommunens hjælp omfattende planer, der give offentligheden en udvidet adgangs- og færdselsret i større områder, med stianlæg gennem bebygg baggårde og lignende.

En sådan åbning af de privatejede arealer har afgørende betydning for befolkningens færdselsmulig adgang til grønne områder.

Institutioners anlæg

Mange steder i landet har offentligheden fri adgang til institutioners legepladser og idrætsanlæg. F finder, at disse vigtige friarealer i byen ikke begrænses til blot at bruges af nogle få "autoriserede" Friluftsrådet mener, at mange af de kommunale idrætsanlæg kunne åbnes for offentligheden uden besvær og eventuelt tilføres flere naturlige elementer, så de opfyldte andre formål end de rent idr Den kommunale planlægning og administration bør i større grad tage højde for en bredere, mere a varieret brug af de kommunale friarealer. Også skolernes og daginstitutionernes legepladser og idrætsfaciliteter bør åbnes og indrettes, så børnene får mulighed for at lege og spille bold efter sk weekender og ferier.

Jordbrugernes arealer

Særlig interesse for friluftslivet har skove og landbrug, der ligger tæt ved byerne. Områderne er u voksende, rekreativt pres. Erfaringen viser, at jordbrugere med bedrifter umiddelbart uden for st har en god forståelse for bybefolkningens behov. Den modsvares som regel af en lignende forståel jordbrugers vilkår hos de borgere, der dyrker friluftsliv.

Friluftsrådet ser det som en vigtig opgave at skabe og fastholde denne gensidige forståelse mellen jordbrugeren og den, der i sin fritid dyrker friluftsliv.

Bynære skove

Befolkningens adgangs- og færdselsmuligheder i de bynære skove har høj prioritet i Friluftsrådets Mange bynære skove er i offentlig eje, men også en del privatejede skove ligger tæt på større bye

Kommunale arealer

Kommunerne ejer ofte landbrugsarealer umiddelbart uden for byen. Friluftsrådet mener, at komm en særlig forpligtelse til at sikre offentligheden udvidet adgangs- og opholdsret til disse arealer.

I forbindelse med bortforpagtning af arealerne bør kommunerne stille betingelser for at sikre adgangsmulighederne, ligesom de eksempelvis bør anlægge stenter. En udvidet information bør fo borgernes muligheder for at benytte arealerne til friluftsliv, side om side med den egentlige landbr drift.

Det er Friluftsrådets principielle holdning, at der ved salg eller udlejning til private af offentligt ejet med offentlig adgang sker en klausulering, der sikrer en fortsat offentlig adgang.

Friluftsrådet vil:

- opfordre til, at der i højere grad i kommune- og lokalplanlægningen, især i forbindelse med trafikplanlægning, gives offentligheden adgangs-, færdsels- og opholdsmuligheder til og i friluftsarealer og det bynære land
- arbejde for flere sammenhængende stier, der skaber forbedret adgang til byens og de bynære områder med et tilstrækkeligt antal menneskepassager ved større veje og trafik anlæg.
- opfordre til en forbedret adgang til flere privatejede fællesarealer i byen
- opfordre til at flere kommunale institutionsarealer og idrætsanlæg åbnes for offentligheden og at idrætsanlæggene i højere grad indrettes, så der også tages hensyn til anden rekreativ brug end de organiserede idrætsaktiviteter
- arbejde for, at arealer, hvortil der er offentlig adgang og som ejes af stat, amt eller kommune, eller udlejning til private overvejes klausuleret med fortsat offentlig adgang
- stille krav om, at kommunerne, amterne og staten sikrer offentligheden udvidet adgangs- og opholdsmuligheder i de offentligt ejede landbrugsarealer tæt ved byen
- arbejde for, at der i højere grad tages hensyn til friluftslivets transportønsker i forbindelse med trafikplanlægningen i byerne og det bynære land